

Sygn. akt V KO 11/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik

w sprawie **K. B. (B.)**

oskarżonego z art. 229 § 3 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 maja 2017 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 17 marca 2017 r., sygn. akt II K (...),

o przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k.

do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

postanowił:

**na podstawie art. 37 kpk przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w K..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P., jako miejscowo właściwy, wystąpił do Sądu Najwyższego na podstawie art. 37 k.p.k. z inicjatywą przekazania sprawy K. B. innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w K., z uwagi na zły stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający mu stawiennictwo na rozprawę w P..

Wniosek ten jest zasadny. Dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy sądowi innemu niż właściwy także wtedy, gdy nie jest możliwe rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy, z powodu złego stanu zdrowia oskarżonego, uniemożliwiającego mu stawiennictwo w siedzibie sądu znacznie odległego od miejsca zamieszkania.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej z dnia 30 stycznia 2017 r. (k. 78 i n.) wynika, że K. B. wprawdzie może brać udział w rozprawie, jednakże stwierdzone u niego dysfunkcje w obrębie narządu ruchu (obu stóp i kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego), umożliwiając mu przebywanie na sali rozpraw nie dłużej niż dwie godziny i bez konieczności dojeżdżania na rozprawy sądowe do innego oddalonego miasta.

Oczywistym jest zatem, iż jedyną w tej sytuacji realną szansę rozpoznania przedmiotowej sprawy tak, by rozstrzygnięcie nastąpiło w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.), stwarza przekazanie jej innemu równorzędnemu sądowi, a ściśle Sądowi Rejonowemu w K., albowiem jak podał oskarżony w piśmie z dnia 22 grudnia 2016 r., jego stałym miejscem pobytu są i będą K. (k. 56).

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w części wstępnej postanowienia.